

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Politični položaj.

(V državnem zboru dne 3. julija govoril dr. L. Gregorčec.)
(Konec.)

Temu se mora odpomoči in se tudi more. Pravi se, da je žid kriv te revščine. To ni popolnoma resnično. Židje so marsikaj zakrivali, ali največ smo krivi sami, ker smo opustili krščanska načela v politiki in v gospodarstvu, ker smo v svoji zmoti, v svoji neumnosti podrli tiste blagodejne ograje, katere so se v prejšnjih stoletjih napravile proti kapitalizmu.

Te ograje se morejo in se morajo obnoviti. Kapitalizma ni treba s socijalno demokracijo uničiti; dovolj je, če se postavijo ograje, in to je pot, na katero je pokazala papeževa okrožnica iz l. 1891. Papež priznavajo v tej okrožnici zasebno imetje, ne prepovedujejo izrecno jemanja obresti, pravijo pa, da je pravična plača tista, ki omogoči delavcu in njegovi rodbini primerno življenje in prihranek, in zahtevajo socijalnih preosnov.

Kar se dostaja naše države, tako je vladi nemo-goče lotiti se socijalnih preosnov, v kolikor je navezana na podporo zbornic. Dokaz se je pred kratkim doprinesel. Niti najvažnejša stvar, ki je pogoj vsaki preosnovi, se ni mogla dognati, namreč volilna preosnova. Kaj sledi iz tega? Da se mora vlada sama lotiti tega velevažnega vprašanja. K temu vodi več potov. Mogoče je kako volilno preosnovo siloma vpeljati, česar bi jaz ne priporočal; mogla bi pa tudi Taafe-jevo volilno reformo tej ali novi zbornici, voljeni na podlagi sedanjega volilnega reda, predložiti.

Taafe-jeva volilna preosnova je tako spretno sestavljena, da je jedina, katera bi mogla obveljati. Ona pušča v miru sedanjo podlago, zastopstvo interesov, razširja pa volilno pravico skoro do splošne volilne pravice. Za vzprejetje v tej zbornici jej ni treba posebne večine, ker zadošča že navadna, tako pa dobi v tej zbornici vsaka vlada, če jo le hoče.

Gospoda moja! Vlada je predčerašnjim izjavila da se bo držala načel pravičnosti in nepristranosti. Te besede morejo tudi na slovansko prebivalstvo narediti dober utis, ako jim bodo sledila primerna dejanja. Na pr. da se prepusti rešitev davčne preosnove bodoči zbornici, da se nadomesté sedanji namestniki v Trstu, v Celovcu, v Gradcu in v Pragi, kajti sedanji namestniki niso poroštvo, da se bo v dotičnih kronovinah proti Slovanom postopalo dobrohotno, pravično in nepristransko. Končno je spravo s češkim narodom in njegovimi zastopniki, odpravo izjemnega stanja ne samo želiti, ta je potrebna, zakaj le na ta način je mogoče, da se nemško prebivalstvo v Šleziji, na Moravi in na Češkem s češkim porazume. Tako porazumljenje, taka sprava je je potrebna za nas vse, tudi za Jugoslovane, in mi to želimo, zakaj čim se bodo Nemci in Čehi na severu

porazumeli, pride tudi do porazumljenja med Nemci, Slovani in Italijani na jugu.

Zadnje besede poslanca Beera so me presenetile. Rekel je, da je srčna potreba njegovih volilcev, da on glasuje zoper celjsko postavko, ob enem pa je jasno namignil, da bi večina Nemcev na Češkem rada dosegla spravo. Tudi mi Slovenci smo vedno bili na to pripravljeni, in zahtevamo samo to, kar je za naše narodno življenje neobhodno potrebno. Veseli me, da je Beer izjavil, da je nemško prebivalstvo na to pripravljeno. Ne motim se torej, če rečem, da je med Nemci velika večina, ki našo Avstrijo prav tako želi in ljubi kakor mi Slovani in s temi se moremo in se bomo porazumeli. Dal Bog, da bi se to kmalu zgodilo. Lepšega in dragocenejšega daru bi našemu ljubljenu vladarju o petdesetletnici njegovega vladanja ne mogli pokloniti, kakor bi bila mir in sprava med njegovimi narodi. To daj Bog!

Slovenec gornjeradgonskega okraja!

Kakor je zadnjič že bilo naznanjeno, priredi politično in gospodarsko društvo za ljutomerski in gornjeradgonski okraj dne 1. septembra t. l. v Negovi politični shod. Kdor je bil dne 14. julija pri enakem shodu v Ljutomeru, mi bode rad pritrdil, da so takšni shodi prava šola za politično in gospodarsko življenje. Posebno nam v gornje-radgonskem okraju živečim Slovenecem je takih shodov silno potreba. Kje je tukaj najti tiste zavednosti in tistega narodnega ponosa, kakor v ljutomerskem okraju? Vse premalo se zavedamo svoje slovenske narodnosti in svojih narodnih dolžnostij! Preveč se klanjamo nemškemu uplivu in kar je najslabše, krivim prerokom. Krivi preroki so bili že v starem testamentu na kaj slabem glasu. Sedaj niso nič boljši. Rojaki! Politični shodi imajo namen, da se na njih podučuje ljudstvo o dogodkih v javnem življenju, o svojih pravicah in dolžnostih. Ako bi mi Slovenci vedno in povsod tirjali svojih pravic, katere nam dajejo postave, in bi vsak Slovenec vedno izpolnjeval svoje politične in narodne dolžnosti, mi bi ne živeli v tako žalostnih razmerah. Mi bi ne trpeli, da gospodari tujec na naši zemlji in da pijavke in krivi preroki slepijo in izsesavajo naše ljudstvo. Takšne razmere morajo prenehati. Vam, rojaki, ki plačujete davke in so vam podeljene različne politične pravice, vam je sveta dolžnost, da se daste podučiti o svojih pravicah in da jih potem tako izvršujete, kakor vam velewa narodna zavest. Od vas je odvisno, ali bo še znanprej se šepiril na slovenski zemlji ošabni nemškutar, ali pa bo Slovenec na svoji lastni zemlji svoj lastni gospodar. Pridite tedaj vi žu-

pani, občinski odborniki in drugi veljavni moške in davkoplačevalci dne 1. septembra v mnogem številu na na politični shod v Negovo! Med drugimi bode tam tudi slišali svojega državnega poslanca, veleč. gospoda dr. Gregoreca.

Cerkvene zadeve.

Pridiga

milostljivega knezoškofa Mihaela o blagoslovljenju križev za oba zvonika in za presbiterij nove slovenske župnijske cerkve Marije Device v Mariboru na praznik Karmelske Matere božje, dne 16. julija 1895.

(Dalje.)

Tretjič pravi od mene blagoslovljeni križ: Na tolažbo ljudem sem povišan. V resnici! Povišan na sleme presbiterija in na vrh obeh zvonikov, ki stojita kakor dva častljiva stražnika na desni in levi strani glavnega vhoda, povišan in gospodujoč, pravim, nad vsemi vrhunci veličastnega tempelja bode križ srečo oznanjal, tolažbo in blagoslov delil ter se svetil čez mesto in deželo. Jutranje solnce ga bode najprej pozdravilo, večerno pa najzadnje posijalo.

Naj sv. križ tudi v naših srcih zavzema imenitno mesto; naj bode začetek in konec našega dejanja in nehanja. Zasluži, da ga pred vsem povišujemo in častimo, pred vsem povzdigujemo in slavimo. Ako ga povišujemo, bomo tudi mi povišani. Ako se ž njim hvalimo, bode tudi križ naša večna hvala. Velikega apostola Pavla je bil križ edina hvala, kakor to sam svečano zagotavlja, rekoč: *Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi.* Mene pa Bog varuj, da bi se z drugim hvalil, kakor skrižem Gospoda našega Jezusa Kristusa. (Gal. 6, 14). Poklekнем pred križ Gospoda našega Jezusa Kristusa, in prosim, da morete umeti širokost in dolgost, visočino in globočino skrivnosti odrešenja. (Efež. 3, 18). Kakor sv. Pavel tako so iskali in našli brezštevni kristijani v križu tolažbo, slavo, izveličanje. Križ je bil slava apostolov-prvaka sv. Petra. Ko je nekega dne malosrčen hodil po samotnih ulicah rimskih ter je že nameraval zapustiti to branišče neverstva in bežati pred krvnikom Neronom, tedaj se mu prikaže Izveličar s težkim križem obložen na mestu, kjer še sedaj stoji mila cerkvice »Domine quo vadis«, katero vsakikrat rad obiščem, kadar v večno mesto priromam, da bi Petra videl. (Gal. 1, 18). Peter povpraša božjega mojstra: »Domine, quo vadis? Gospod, kam greš?« Jezus odgovori: »Na novo se hočem dati za-te križati«. Močno ganjen se blagi apostol zopet ohrabri, in kmalu potem umerje na hribu »Monte Mario« na križu z glavo navzdol za Križanega. — Sv. križ je bil ponos Petrovega rodnega in duhovnega brata sv. apostola Andreja, patrona in variha naše lepe lavantinske škofije. Ko je bil sv. Andrej od mestnega poglavarja Egeja v Patrah v Ahaji obsojen v smrt na križu in ko je križ zagledal, je klical prisrčno: O blagi križ, željno sem te iskal, sedaj pa našel! Vzami me izmed ljudij in izroči me Njemu, ki me je rešil na tebi.

Križ je bil čast in slava cesarja Konstantina Vélikega. Ko je šel s svojo armado zoper Maksencija, zakletega sovražnika krščanstva, zagledata z armado na sinjem nebu čudežen, kakor zlato bliščeč križ z napisom: *Τοῦτο νίκη.* V tem znamenju bodeš zmagal. Dal je napraviti bandera v podobi križa in pred armado nositi. Pogumno je hitel v boj in je popolnoma

premagal sovražnika pri mostu »Ponte Molle« blizu Rima. Rimljani so zmagovalcu pripravili krasen slavalok, ki še danes stoji. Poleg tega so postavili zmagovalčevo spominsko podobo, ki drži v desnici križ in nosi napis: »Po tem izveličavnem znamenju, ki pomenja pravo moč in krepost, sem jaz vaše mesto rešil trinogov in vrnil ljudstvu stari sijaj«.

Kakor ta proslavljeni vladar hvalil se je s križem tudi Rudolf Habsburški, veliki praded naše svetle vladarske rodovine. Ko so ga bili v Cahah ali Ahenu dne 24. oktobra 1273 kronali za rimsko-nemškega cesarja, in slučajno ni bilo žezla, vzame cesar Rudolf križ razsteno in zakliče: »Glejte znamenje Onega, ki je rešil nas in ves svet. To nam bodi mesto žezla«. In v resnici! Križ je bil odslej najmočnejša bramba slovite, starodavne Habsburške rodovine in države. Ko dne 16. junija 1619 uporniki priderejo v cesarski grad na Dunaju, in silijo v cesarja Ferdinanda II., naj sklene in podpiše nevarno pogodbo, izprosi si stiskani vladar nekaj časa za premislek. Tedaj pa gre v svojo sobo, poklekne pred križ, ga pomoči s svojimi solzami, in poljubi rane Križanega. V tem trenutku pa razločno sliši besede: »Ferdinande, Ego te non deseram!« Ferdinand, Jaz te ne bom zapustil! Osrčen se nato vrne k ustajnikom; tedaj pa na mah zadone trobente oklopnikom Dampierjevega polka, in cesar Ferdinand je bil rešen. Rešil ga je sv. križ. Ta križ še danes v c. in kr. dvorni kapeli na Dunaju skrbno hranijo kakor dragoceno svetinjo. In kot c. in kr. dvorni kapelan sem jaz večkrat ob nedeljah in praznikih pri večernicah vesel ponujal ta križ vernikom, da so ga poljubovali.

Bodi sv. križ tudi naša čast in naša hvala, bodi naša slava in naša rešitev!

* * *

(Konec prih.)

Mili darovi za družbo vednega češčenja.

Polzela 4 fl. 97 kr., Sv. Tomaž 10 fl. 23 kr., Sv. Ilj v Slov. gor. 20 fl. 28 kr., Slov. Bistrica 15 fl., Gornjigrad 11 fl., Solčava 3 fl. 50 kr., Polje 10 fl., Planina 3 fl. 30 kr., Zabukovje 10 fl., Sv. Marija Magdalena v Mariboru 22 fl.

Gospodarske stvari.

Cepitev goric.

(Konec).

Zelenčkanje ali cepitev na zeleno se pa vrši po naslednjem načinu in navodu.

Drugi teden meseca maja, sploh, kadar so mladike dovolj dolge, in ko je tri dni bilo zaporedoma 17° R. toplo vreme, moramo začeti cepitev na zeleno. Zato si že prej pripravimo povezni trakovi iz volne ali pa iz elastike, ki se kupijo v prodajalnici g. Berdajsa v Mariboru. Tudi si določimo trse in cepiče. Eden ali dva dni pred zelenčkanjem si nož nabrusi ali kupi, ki se pri nožarju dobi, tudi si trse za ta namen pripravi, da gre delo potem ročno naprej, ali ti poseben težak pomaga. To pripravno delo obstoji v tem, da se vsa očesa in vsi postranski poganjki letošnjih mladik odrežejo ali poščipajo tako, da na vsej trti ostanejo samo listi in zelene mladike. Mesto cepljenja mora težak sam izbrati, ki bo tem višje na trsu, čem pozneje cepiš. Pri tem delu so tri poglobitve reči: Oster nož, zvesta poveza in urne roke. Zelene mladike za cepiče se shranijo ali od inod prinesejo v mokrem mahu.

Cepi se najboljše v naklad ali doklado. Rozgo za cepitev vrezi vselej na sklepu ali kolenu za pol prsta navzgor, in že pripravljen cepič enake debelosti odrezi enako navzdol in odrezane strani tako vrhoma naloži, da se popolnoma pokrijeta ter jih brž z elastiko dobro poveži. Cepič naj vselej ima dve očesi, pa ne belega stržena, ker takrat je že prestar in za zelenčkanje nesposoben. Pri podlagi ne velja to znamenje, zato ker je tako globoko vrezati ne smemo. Ako se cepi v naklad, prereže se popolnoma, sploh je tudi na podlagi dobro, ozirati se na stanje stržena. Cepivno sposobnost mladike spoznamo na prepogibanju. Ako je mladika še celo mehka, takrat cepitev slabo zaraste; ako se pa že težje dá upogniti, je pa tudi slabo; zato je v sredi med mehkim in pretrdim delom mladike najboljše mesto za zelenčkanje. Na debelost mladike ni gledati. Ako so pa cepiči v primeri s podlago preslabi, je boljše cepiti za kožo, kar se mora tudi takrat storiti, če se ti je pregloboko zarezal, da si prišel do belega stržena podlage. V vročini ne smemo cepiti.

Zelenčkanje se vrši do sredi junija; kar se pozneje cepi, ostane kilavo. Črez štiri dni po cepitvi na zeleno se morajo trsi pregledati, in na podlagi poščipati še morda zaostalo očesa, ki so ozelenela. In to delo ponavljaj vsak teden pozneje, dokler nova mladika iz cepiča ne izraste za četrť metra. Ako to zanemariš, cepič zaostane ali se posuši. Nove rozge morajo vedno navpično privezane biti na kol z ličjem ali rafijo; cepljeno mesto pa povezi z elastiko, tako na spodnjem koncu začneš povijati navzgor, tedaj bo požlahtnjeno mesto na kolenu trdno in navskriž povezano, drugače se pa ne zaraste. Na zgornjem koncu napravi eno ali dve zanjki, da se poveza ne razpusti, dokler ne sprhni, ko je mesto že dobro zaraščeno. Vse roparske mladike moraš proti polamati, cepljeni vrh pa z galicijo škropiti proti rji, da nežna rozga lepo zeleni, raste in dobro dozori. Jeseni, ko je les dozorel, listje pa odpadlo, moramo cepljeni trs pogrobiti ali za spomladno grobanje v zemljo shraniti, da ne pozebe. Pri tem grobanju amerikanca mora cepljeno mesto nekoliko nad zemljo stati, ne pa pod zemljo; drugače bi se teh koreninic uška hitro lotila, in ves trud bi bil zastonj.

Najlepši nasledek cepitve bode ta: da bodo naši zdaj goli grički zopet veselo ozeleneli; ondi, kjer zdaj pastirji jagode pobirajo, bodo zlahtni trseki debelo grozdje rodili; ubožani kmetič bo na novo oživel in v gorici Boga hvalil; zlati časi obilne trgatve se bodo vrnili in mili čuriček bo svojo ljubeznjivo pesmico zopet veselo prepeval ter vsi hribčki mu bodo mogočno zopet odmevali:

Že čriček prepeva,
Ne more več spat;
V trgatve veleval,
Spet pojdemo brat.

Nakup ameriških trt.

C. kr. ptujsko okr. glavarstvo naznanja: V spomladi 1896 bodo se iz državnih nasadov prosilcem iz po trsni uši okuženih pokrajin oddavale ameriške trte za naslednjo ceno: a) Riparia, Solonis in Portalis rezanice po 3 gld. za 1000 komadov; b) Rupestris monticola rezanice po 6 gld. za 1000 komadov; c) korenike teh vrst po 10 gld. za 1000 komadov.

Pri posredovanju dobave večje množine iz tujih krajev, bodo se vračunili lastni stroški.

Prošnje naj se vložijo tuuradno najkasneje do 15. oktobra 1895, pri čemer se opomni, da se bo oziralo na poznejša oglasila še le v spomladi, ako bi katera obdeljenih strank trte popustila.

Sejmovi. Dne 31. avgusta v Poličanah (za svinje). Dne 2. septembra v Arnotcah, Zibiki, na Tinskem, v Kamnici, v Trnovcu, Mariboru (tudi za konje), pri Sv. Petru pri Radgoni in na Bregu pri Ptujju (za svinje). Dne 3. sept. pri Sv. Lovrencu v Prošinu, v Zrečah, Račah in Radgoni. Dne 4. sept. v Lučanah, na Ptujju, v Imenem (za svinje) in v Mariboru. Dne 5. sept. na Bregu pri Ptujju (za svinje). Dne 6. sept. na Spod. Polskavi (za svinje) in pri Sv. Vidu niže Ptujja.

Dopisi.

Iz Dola pri Hrastniku. (Občni zbor in veselica.) Ono nedeljo je bil za Dol kaj veseli dan. V proslavo rojstnega dne našega svetlega cesarja je priredilo tukajšnje bralno društvo občni zbor in veselico. Veselica se je vršila pod krasno okinčanim Straus-ovim kozolcem, kateri je bil podoben vrtni lopi v najlepšem zelenju. Zbralo se je mnogo ljudstva od blizu in daleč. Došle goste so pozdravljale vihraječe zastave raz mnoge hiše, pok možnarjev in pred kozolcem napis: »Dobro došli«. V povzdigo veselice so mnogo pripomogli zaradi izvrstnega tamburanja sloveči šmartenski tamburaši, kateri so na vabilo gospoda predsednika radovoljno prevzeli sodelovanje. Predsednik, gospod Anton Šebat, prijazno pozdravi došle goste in omeni, da se je današnja veselica priredila v proslavo rojstvenega dneva svetlega cesarja in mu zakliče trikratni »Živijo!«. Po tem pozdravu zaigrajo tamburaši »Cesarsko pesem«, katero je vse občinstvo stoje poslušalo. Marsikateri gost je danes prvič slišal to narodno godbo in mili glas zvonkih tamburic mu je segel globoko v srce. Nastopili so potem domači pevci, udje bralnega društva in so pod vodstvom res neumorno delajočega pevovodje g. Kramar-ja za kratki čas njih vežbanja res izbornopeli. Vse točke so se vršile res izbornopeli in so pouzročile burno odobravanje in živahno pohvalo. Sledilo je še več govorov, v katerih so se govorniki spominjali svetlega cesarja. Na večer smo se preselili izpod kozolca v gostilnico g. Fr. Peklarja, kjer smo bili prav dobre volje. Lahko rečem, da je s to veselico vsak bil izredno zadovoljen.

Iz Savinjske doline. (Veselica.) Mnogi Savinjšani smo imeli priliko dne 11. avgusta udeleževati se lepe, sijajne veselice, katero je priredilo bralno društvo v Št. Pavlu v Savinjski dolini s sodelovanjem tamošnjega že slovečega prvega tamburaškega zbora Savinjske doline. Že pogled na jako lepo okrašeni prostor, namreč vrt in kozolec gosp. Norberta Zanierja, je bil diven, še bolje pa so nam dopadali izurjeni pevci, kateri so pod spretnim vodstvom gosp. nadučitelja Jos. Vidica prav težavne pesmi prednašali. Istotako gre čast slavnim tamburašem! Vsak lahko reče, kdor jih je slišal in ima pojem o težavnih komadih, da so to umetniki. Kakor hitro se je začelo mračiti, užgali so več négo 100 lampijonov na prostornem vrtu, in je bil ta prizor res veličasten. Pri veselici smo videli mnogo gostov kmečkega stanu. Bili so gosti iz Celja, Žalca, Gotovelj, Braslovč, Griž ter smo opazili tudi znano narodno obitelj Mankoč iz Trsta. Le prehitro nam je minila ta veselica, vendar upamo, da nam dojdejo v prav kratkem času zopet vabila, udeleževati se enake sloveče veselice.

Iz Slov. Bistrice. (Veselica.) V nedeljo, dne 18. avgusta je priredila naša podružnica sv. Cirila in Metoda izlet v Spodnje Poličane, kjer je bila v prostorih g. Gajšeka sijajna veselica, za katero se imamo posebno zahvaliti našim tamburašem in pevcem, ki vse žrtvujejo, da bi le z mično godbo in ubranim petjem

probudili narodno prepričanje in zavest, katere je še med našimi kmeti vedno premalo. Dal Bog, da bi vedno ostali tako navdušeni in pridno delali za korist slovenskega naroda! Veselico je otvoril predsednik podružnice, g. dr. Urban Lemež, ki se je v svojem govoru posebno oziral na velike zasluge našega milega vladarja in svetlega cesarja, kateri je ta dan svoj previsoki rojstni dan in s tem dnevom nastopil šestinšestdeseto leto svoje starosti. Na koncu govora je donel iz sto in sto ust trikratni gromoviti »živio« na svetlega cesarja. Za tem se je še oglasilo res nepričakovano število govornikov, ki so v krasnih besedah risali lepoto naše slovenske domovine in vzbujali slovenske čute ter navduševali slovenskega kmeta k odločnosti pri volitvah. Posebno zanimal je vse govor g. A. J., ki je pobijal trditev, katera se večkrat sliši med slovenskimi kmeti, da se slovenski otroci le v nemški šoli morejo nemščine naučiti, in pri tem iz lastne skušnje povedal vzgled, kako se je namreč sam 3 leta na nemški šoli nemščine učil in naposled čisto nič nemščine ni znal, zraven tega pa tudi slovenščine ne. S. V.

Od Drave. (Na zborovanje!) Ko opazujemo dan na dan, kakó zlasti nekaj privandranih tujcev na Muti in Marenbergu deluje za velikonemško idejo, za ponemčevanje naše mladine in naših pokrajin; kakó imajo zborovanja »Ortsgruppe des deutschen Schulverein« sedaj na Muti, sedaj v marenberskem okraju, kjer potem krokaajo govorniki kakor vrani zoper nas Slovence, mora tudi v najpohlevnejšem Slovencu vskipeti pravična jeza, združena z željo, da se tem tujcem postavimo Slovenci enkrat po robu. Radostnega srca smo torej čitali v 30. šte. »Slov. Gosp.« dopis iz marenberskega okraja, ki vabi k obilni udeležbi zborovanja podružnice Ciril-Metodove družbe dne 1. septembra v Vuhredu. Pokažimo našim maloštevilnim, toda zagrizenim nasprotnikom, da se zavedamo dovolj svoje narodnosti in da se od tujih pritepencev ne damo zasramovati. Udeležite se torej zborovanja ne le vsi bližnji Slovenci s severnega Pohorja, marveč obiščite nas tudi vrli koroški bratje, pevci iz Ruš in tamburaši iz Maribora. Torej na veselo svidenje dne 1. septembra v Vuhredu!

Iz Slov. goric. (V Gornjih Žrjavcih) so izvolili za župana g. Antona Rolla, svetovalcema Andreja Purgaja in Martina Rolla; ostali odborniki pa so razun enega bojda vsi kočarji. Med vsemi temi ima eden mlin že skoraj popolnoma »v zajzdi«. No, imeli so baš enkrat pri g. D. Koserju občinski predstojniki sejo, pri kateri se je sklepalo radi okoliškega zdravnika pri Sv. Juriju. Slišali smo takrat umnost novega gornježravskega predstojnika; vezal je neke otrobe, ki ni bilo ne tič ne miš, samo onega ni povedal, kar bi moral. Kaj nas brigajo njegove »platnene breguše« in mlinar? Ako mu ta ni po volji, pa naj drugam pelje! K občinski seji spadajo resni pogovori, iz katerih se izvajajo sklepi za občine. Steer pa lahko iz tega sklepajo občinarji, da imajo v njem iskati svoje — sreče! Škoda za starega predstojnika, g. Janeza Sirka, ker on je vrl, pošten Slovenec. Napravil je občinske table najprej v slovenskem in potem v nemškem jeziku. No, kakor se nam dozdeva, nekaterim Svetolenarčanom to ni ravno po volji in »iznajdbo« po strani gledajo! To pa je le najlepša pohvala za g. Janeza Sirka.

Iz Črešnjevca. (A. Wisjak in njegov pajdaš.) Tukajšni zaradi nepokoja, razsajanja po krčmah in ponočnega kriča dovolj znani Anton Wisjak ali po pravici Pust je neprenehoma psoval našega župana. Ker temu ni bilo konca, pritožil se je župan, in obsojilo je dne 17. avgusta c. kr. okrajno sodišče v Slov. Bistrici Ant. Wisjaka, kateri je že bil poprej trikrat zavoljo žaljenja časti kaznovan, na 14 dñij zapora z dvema

postoma vsak teden in na plačo stroškov. Klical je na pomoč Ant. Wisjak pri kazenski obravnavi svojega prijatelja, bivšega občinskega blagajničarja Jan. Donika, naj bi ga branil v sili, in sicer najbolj s tem dokazom, da je namreč župan pri zadnjem letnem občinskem računu hotel Donika kot tačasnega kasirja za 50 gold. zaračunati. Ali stvar je bila narobe. Dokazalo se je bilo namreč, da je Jan. Donik to storiti hotel; in ko je videl, da ima okrajni odbor obč. račun pregledati, je na tihem iz računskih bukev liste izpustil, druge všil in račun predrugačil. — In če ravno se je to delo od občinskih svetovalcev in odbornikov, kakor tudi iz bukev jazno dokazalo, je tajil, da bi bil to storil. O tem se še bode na primernem mestu več govorilo.

Iz Ptujja. (25letnica »feuerbera«.) Geslo naših gasilcev je »Bogu v čast in bližnjemu v obrambo«. Ako bi se potem ravnali, bi mogli gotovo vsi iti k sv. maši, predno so začeli slavnost obhajati. Pa kaj, saj ni treba, da bi bili prisotni pri službi božji! Namesto, da bi bili pri sv. maši, so še po mestu trobili, muzicirali in bobnali, ter s tem zelo motili službo božjo. Kaj ne da dobri kristjani! Kdo pa so bili vsi, ki se se slavnosti udeležili, sami Nemci? Moram reči, da jih je mnogo bilo, ki še nemški znali niso; saj ni treba znati, naši ptujski gospodje so zadovoljni, da le »Eilgut«, o pardon! »Gutheil« kriči! O ubogi nevedneži! Slovenci, ki ste se kot gasilci udeležili te slavnosti: ali Vas ni sram? Kaj imate od tega, da povišujete puhlo slavo nemčurjem in liberalcem, ki Vam še sv. maše pred slovesnostjo niso privoščili? Poboljšajte se! Seveda so tudi ob tej priliki pokazali ptujski veliki Nemci, da škilijo izven Avstrije. Ptujski župan in pek J. Ornig je »frankfurtarci« prepustil prvo mesto. Milo se mi je storilo, ko sem videl zastavo cesarsko in avstrijsko, ki ste tako ponižno vihrali, med tem ko je ona ošabno plapolala in zakrivala vse druge. Nekateri trgovci so imeli na pol židane. Ne morem si kaj, da bi ne omenil svečarja Wibmerja. Tudi on je »frankfurtarco« razobesil in seveda z njo pokazal svoje mišljenje. Častita duhovščina naj to blagovoljno uvažuje pri nakupu sveč. Tudi vi okoliški posestniki, zapomnite si tiste trgovce, ki so imeli razobešene tiste pisano marogaste zastave!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. Velikanstvo svetli cesar se popeljejo prih. nedeljo v Budejevice na južnem Češkem, kjer ostanejo štiri dni pri velikih vojaških vajah. — Dunajske občinske volitve še vedno niso razpisane; torej bodo sredi oktobra, kakor to želijo židovi. — V Tullnu se je v nedeljo ustanovila deželna zveza nižjeavstrijskih poljedelcev. Na ta shod je prišlo 300 posestnikov.

Češko. Oni teden je bil v Pragi shod odposlanec katoliških društev iz Češke, Moravske in Šlezije. Posvetovali so se o tem, kako bi snovali katoliške delavske zadruge. — Katol. shod za praško nadškofijo bode dne 9. in 10. septembra v Příbramu.

Štajarsko. Grof Stürgh je lani postal dvorni svetovalec in poročevalec o srednjih šolah v naučnem ministerstvu. Graška »Tagespost« pravi, da je grof Stürgh vstopil v ministerstvo, da bi ondi več mogel koristiti nemštvu. Ker pa niti ni mogel zabraniti nove celjske gimnazije, zato je izstopil iz državne službe. Ni škoda!

Koroško. Krški knezoškof, dr. Jož. Kahn, so te dni izdali pastirski list, v katerem govorijo o pomenu

papeštva, misijonih, revnih cerkvah in o katol. časnikarstvu. — Liberalni državni poslanec pl. Rainer je dobil od volilcev krepko nezaupnico, vsled tega je odložil poslanstvo.

Kranjsko. Katol. delavsko društvo v Ljubljani je imelo v nedeljo javen shod. Prišlo je tudi mnogo socialistov, ki bi radi napravili prasko; toda bilo jih je premalo. — Narodna stranka je imela preteklo nedeljo shod v Črnomlju. Govorili so dr. Tavčar, Ivan Hribar in Šetina, večinoma o »razposajenih« kaplanih.

Primorsko. Tržaški namestnik, Rinaldini, bi rad goriške Slovence v deželni zboru potisnil v manjšino. Dogovoril se je z grofom Francem Coroninijem, in vsled tega pripušča, da po Krasu neki c. kr. uradnik agituje in hoče pouzročiti razpor med Slovenci. Goriški Slovenci so sicer dovolj razcepljeni, vendar pa ne bodo šli Rinaldiniju na limanice.

Ogersko. Dolgo časa se je mislilo, da bodo jeseni svetli cesar imenovali zopet več novih liberalnih članov gosposke zbornice. Te dni pa ogerski vladni listi že pišejo, da se to ne bode zgodilo. In tako utegne vlada jeseni ostati v manjšini z narešenima cerkvenima predlogama; — in Banffy bode šel, kakor nedavno Wekerle.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. bodo posredovali med ameriškima republikama Haiti in St. Domingo, ki sta se sprli zaradi meje. — Prihodnje leto bode 50 let, kar so sedanji papež postali peružijski škof. V tej škofiji se bode ta 50letnica praznovala.

Italijansko. Med kmeti in delavci na Siciliji se je zopet začelo veliko gibanje. Vlada je zategadelj pomnožila posadke v raznih mestih. — V Palermu na Siciliji je bil izvoljen za poslanca Garibaldi Bosko, ki je bil vodja sicilijske ustaje in je sedaj v ječi. Spet nezaupnica vladi.

Angleško. Katoliška Irska, dozdej toliko zatirana, dobi bojda svojega podkralja, in sicer je za to mesto izbran vojvoda Yorški, najstarejši sin princa Waleskega, ki bode enkrat angleški kralj. — Angleški ministerski predsednik, ni samo turškemu sultanu grozil, ampak pošlje zoper Turčijo brodovje, da sultana prisili, da napravi red v Armeniji.

Nemško. V nedeljo se je začel v Monakovem občini nemški katoliški shod, ki se vrši sijajno. Papež so na udanostno izjavo odgovorili, da jih zelo veseli ta katoliški shod, ter priporočajo versko vzgojo mladine, delavska in rokodelska društva, časnikarstvo ter knjige za ljudstvo.

Turško. Iz Carigrada se poroča, da je četa kakih 1000 mož napadla muhamedansko vas Janikli v Macedoniji in vse pomorila in sežgala. Bilo je ubitih 27 oseb, 13 žensk pa je zgorelo. Zgorelo je 287 hiš in 500 gospodarskih poslopij. Potem so ustaši pobegnili na Bolgarsko; govori se celo, da se med voditelji bili bolgarski častniki.

Špansko. V deželo je prišlo več nemirnežev, celo iz Kube, ki hojškajo ljudstvo, ker je treba zopet mnogo vojakov poslati na Kubo zoper puntarje. V Valenciji, kjer je središče republikanskih nezadovoljnežev, je vlada pomnožila vojaške straže.

Amerika. Na Kubi je vseh ustašev kacic 15 tisoč. Pretekli teden so se v štirih dneh štirinajstkrat spoprijeli s španskimi vojniki, pa vsakokrat so bili tepeni puntarji. Vsaj tako poroča španska vlada, bržčas, da bi se ljudstvo na Španskem pomirilo.

Azija. Roparji so napadli ameriške misijonarje blizu mesta Tuču na Kitajskem. Vse so opustošili, kar jim je prišlo pod roke. Kapelica in šola sta radjani.

Sploh ondi noben tujec ni več varen. — V Tjientsinu na Kitajskem vojniki niso dobili že več časa plače; vsled tega so se spuntali in oropali več prodajalnic. V boju je bilo nad sto vojakov mrtvih.

Afrika. Sudanci ob Kongu so natepli neko trumo naseljencev, katere so Belgijci poslali proti sredi Afrike. Sudanci so bili dobro oboroženi, ker jim je prodajal evropske puške angleški trgovec Stokes. Tega so pa Belgijci dobili v roke in ga ustrelili. Tudi v dveh drugih pokrajinah kongijske države je ustaja.

Za poduk in kratek čas.

Živ pokopan.

(Poslovenil o. H. Šalamun.)

(Konec.)

Silno sem napenjal vse moči, da bi se ganil; pa vse je bilo zastoj, moje moči so bile preslabe. Hitro potem vrže nekoliko rok nekaj zemlje na krsto; potem spet preneha. Nato rabijo lopato, in z grozo groma valila se je zemlja na-me. Nisem bil zmožen, ganiti se. Odmev je oslabil, znal sem, da je grob zakopan, in po lahkem majanju krste sem spoznal, da je grobar zemljo tlačil in grob ravnal. Vse to sem občutil, in potem je bilo tiho.

Nobenega sredstva nisem imel, da bi tek časa spoznal, in tihota je bila. Taka je tedaj smrt, mislil sem si, in tukaj moram do sodnjega dneva ostati. Skoro bode telo trohnelo in črv mrtvaški se bode veselil človeškega mesa, katero se s toliko skrbjo in boječnostjo za-nj pripravljala. Ko so me v grobu te strašne misli preganjale, slišim votlo šumenje nad zemljo, misleč, zdaj so že črvi in druga golazen na potu, krt in podzemeljska podgana bosta me skoro počastila. Šumenje se je vedno bolj približevalo in je postajalo razločno. Ali je mogoče, mislim si, da je mojim prijateljem na misel prišlo, da so me prehitro pokopali? Tako upanje je bilo pravi žarek za-me, kateri naj bi mi razsvetlil temoto v grobu.

Šum je pojenjal; hitro nato me prime eden na prsih in me pri glavi iz krste potegne. Bil sem spet na zraku, pa zelo mrzlo je bilo. Hitro so me naložili, in me nesli — mislil sem k sodbi, morda tudi k pogubljenju.

Ko me tako nekaj časa nesejo, vržejo me kakor kak štor — pa ne na zemljo. Zapazim, da sem na vozu in iz besedij sem sklepal, da sem v rokah dveh, katera se pečata z ropanjem mrličev. Eden od teh si je pel, med tem ko se je voz po časi po tlaku pomikal. Ko je voz postal, me vzdignejo iz njega in občutim, da so me v toplo izbo prenesli; in na to so me slekli in na mizo djali. Iz pogovora med obema tatoma in njunim slugo sem izvedel, da še bom to noč raztelesen. — Moje oči so bile vedno zaprte in nisem videl ničesar; iz šuma v hiši pa sem spoznal, da so se zdravniški dijaki zbirali. Nekateri so prišli k mizi in me natančno pregledovali, veseleč se, da se jim je tako mlad mrlič prinesel. Nazadnje še pride raztelesovalec sam. Predno svoje delo začne, svetoval je, naj z menoj galvaniško poskusijo. Prvi udarec gre skozi vse moje žile, tresle so se in zazveneje tako, kakor strune na gosli. Dijaki so se čudili tej poskušnji. Drugi udarec mi oči odpre, in prva oseba, katero sem zagledal, je bil ravno tisti zdravnik, ki me je v boleznih obiskaval. Pa vedno še sem bil kakor mrtev; vendar sem že mogel spoznati med dijaki veliko obrazov, katerim sem bil v življenju prijatelj; in ko oči odprem, slišim, da me jih je veliko

obžalovalo, s strahom želeč, da bi katera druga oseba bila. Ko so končali s galvanizmom, vzame raztelesovalec nož in me piči v prsi. Čutil sem po vsem telesu neko pretresovanje — nato se zganem in vsi pričujoči so prestrašeni vsikliknili. Zdaj je bilo, kakor bi bil led predrt — moje mrtvaško spanje je nehalo. Vse mogoče so storili, da me okrepčajo, in v eni uri sem spet popolnoma oživel. —

Tako pripoveduje Fehner leta 1836., ki je vse to skusil, in v tem spisu opominja vse one, kateri imajo kaj opraviti z bolniki ali mrličji, kako jim je previdnost potrebna. Hudo je, živ pokopan biti!

Smešnica. Neki gostilničar je sklenil pri pridigi o Jobovi potrpežljivosti, da bode v bodoče prenašal vsako nesrečo s pravo potrpežljivostjo ter je to razodel tudi svoji ženi, ko je bil prišel iz cerkve. »Hvala Bogu, pravi žena, sedaj ti lahko povem, da so nicoj neznani tatovi vse pivo iz naše kleti pokradli.« — »Na, da bi jih . . .« — »Mož, spomni se vendar Jobove potrpežljivosti!« — »Stara, bodi mirna! Job celo svoje življenje ni imel toliko sodov piva v kleti, kakor jaz!«

Razne stvari.

(Milostlj. knezoškoč) so v nedeljo birmali po sv. maši v svoji kapeli v Mariboru grofinjo Viljemino Marijo Silino in grofinjo Silino Marijo ter grofa Roberta Hugona Nostiz-Rieneck.

(Novi odbor katol. tiskovnega društva) je v prvi seji, dne 23. avgusta izvolil predsednikom preč. g. kanonika dr. J. Križaniča, podpredsednikom odvetnika g. dr. B. Glančnika, blagajnikom preč. g. kanonika dr. J. Mlakarja in tajnikom č. g. profesorja M. Mateka, ki je prišel v odbor, ker so se odborništvo odpovedali preč. g. stolni dekan L. Herg.

(Volilski shod) skliče v nedeljo, dne 1. sept. popoldne ob 5. uri v gostilnico gosp. Widmoserja na Vuhredu g. državni in deželni poslanec Fr. Robič.

(Vabilo slovenskim skladateljem!) V pospešitev in povzdigo slovenskega petja in slovenske glasbe razpisuje podpisani odbor v smislu § 24. društvenih pravil dve častni darili, vsako po 80 K, jedno za najboljši moški, drugo za najboljši mešani zbor, ter se obrača do vseh slovenskih skladateljev, prijazno jih proséč, da se temu vabilu številno in častno odzovejo in svoje skladbe — ime v posebnem zapečatenem listu — vsaj do 31. oktobra 1895 podpisaneu odboru poslati blagovolijo. — Odbor »Slov. pevskega društva«.

(Bralno društvo pri Sv. Rupertu) v Slov. goricah bode v nedeljo, dne 1. septembra popoldne ob 5. uri v gostilnici g. Majhena imelo svoj občni zbor, pri katerem se bode predstavljala šaloigra: »Kje je meja?«

(Slovensko društvo) namerava še letos sklicati javne shode v Slov. Gradcu, Slov. Bistrici, v Kozjem in Trbovljah.

(Vabilo k veselici) z gledališko-igro in petjem, katero priredi »Bralno društvo« pri Sv. Andražu v Slov. gor. dne 1. septembra t. l. v šolskih prostorih. Začetek ob 4. uri popoldne. Prosta zabava v gostilnici g. Tomaža Toša. K mnogobrojni udeležbi vabi uljudno Odbor.

(Celjski Nemci) so hoteli na cesarjev rojstveni dan pokazati svojo nevoljo radi — slovensko-nemške gimnazije. Po listih se je poročalo, da bodo vprizorili »demonstracijo«. — Toda premislili so se. Sedaj bobnajo po svetu, da so slovesno obhajali cesarjev rojstveni dan ter da so cesarju odposlali udanostni telegram.

(Nadvojvoda Franc Ferdinand d' Este.) V Bolzan na Tirolskem došla poročila pravijo, da zdravniki niso zadovoljni z zdravstvenim stanjem nadvojvode Franca Ferdinanda. Njegov oče, nadvojvoda Karol Ludovik, je oni dan hodil v Marijino Celje na božjo pot.

(Dijaški kuhinji v Mariboru) sta darovala čč. gg. Martin Gaberc, župnik v Kapelah, 5 fl. in Jož. Kardinar, kaplan na Dobrni, 2 fl. Bog plati!

(Volilski shod pri Sv. Barbari) v Halozah je bil prav dobro obiskan. Sklenila se je ta-le resolucija: »Slovenski volilci, zbrani na shodu pri Sv. Barbari v Halozah izjavljajo, da popolnoma odobravajo izstop njih poslancev iz dež. zbora štajarskega, uvažajoč povod temu izstopu, ter pričakujejo, da se ne vrnejo v deželni zbor, dokler ne dobijo od merodajnih faktorjev zagotovil, da se bodo vpoštevale narodne in kulturne potrebe slov. naroda. — Slovenski volilci izrekajo zahvalo svojemu državnemu in pa deželnemu poslancu in njiju zagotavljajo svojega popolnega zaupanja.

(Veselica v Hudi luknji) je dne 25. avgusta izostala, ter bode ondi veselica s taistim vspešnim prihodnjo nedeljo, dne 1. septembra.

(Bošnjaki v Gradcu.) Dne 26. avg. je despetelo v Gradec 28 mož 2. bosniškega pehotnega polka v spremstvu nekaterih častnikov iz Banjaluke. Ti so imeli preskrbeti bivališča za včeraj došle vojake. Dne 31. avg. bode igrala godba omenjenega polka prvokrat v Gradcu. (Lep dar.) Gospod Peter Majdič, posestnik paromlina na Spodnji Hudinji pri Celju, je poslal »Dijaški kuhinji« v Celju 150 gld.

(Nove žveplenke) »Südmark-Zündhölzchen« so zagledale beli dan. Slovenci jih gotovo ne bodo žgali. Kdor jih kupi, podpira »Südmarko«.

(Za okraj. šol. nadzornika v Celju) je imenovan Ant. Nagele, glavni učitelj v Gradcu. Mož je sicer katoličan, vendar pa nemške nacionalne barve.

(Vojnik in Vitanje) dobila še letos nemške jednorazrednice. Učiteljski službi ste že razpisani. Tako tedaj ponemčevanje na Spodnjem Štajarskem od dne do dne napreduje, in pripravlja se mnogoletni razpor po dotičnih občinah.

(Nagla smrt.) Na Štajarskem rojenega, 37letnega kletarskega mojstra v hotelu »Cesar avstrijski« v Zagrebu, Tomaža Planinca so ono jutro našli v postelji mrtvega. Ponoči ga je zadela kap.

(Sprejetišča za nepoboljšljive pijance) namerava ustanoviti sedanji vodja pravosodnega ministerstva, dr. vitez pl. Krall. V taka sprejetišča pridejo oni, ki so bili na leto trikrat kaznovani zaradi pijanosti, ali pa ki zapravljajo premoženje s pijančevanjem. V teh zavodih jih hočejo poboljšati. Že jeseni bode državni zbor o teh sprejetiščih sklepal.

(Utopljenec.) V Radečah pri Zidanem mostu so iz Save potegnili mrliča, katerega so spoznali za Fr. Furjana, posestnika iz Kurje vasi v Ljubljani. Rajnemu se je že dalj časa mešalo v glavi; najbrž je zmedene pameti zašel v vodo.

(Štajarske norišnice.) Koncem l. 1893. je ostalo v 5 zavodih 936 umobolnih. Leta 1894. je bilo na novo vsprejetih 269 moških in 188 žensk — torej skupno 1393 bolnikov. Med letom je bilo ozdravljenih 133, zboljšanih 82, v druge zavode poslanih 98 in umrlih 138. Koncem leta 1894. je tedaj ostalo v zavodih 475 moških in 467 žensk — skupno torej 942 bolnikov. — Od l. 1894. vsprejetih umobolnih je bilo 279 samskih, samo 3 zakonski in 1 udovec.

(Požar.) Dne 23. avgusta je na Cvenu pogorel želar Franc Ostrc in dne 25. avgusta Matija Rudolf v Radoslavcih. Prvi ima škode za 450 gld., drugi pa blizu 2000 gld. Zanetili so otroci.

(Nov zdravnik v Celju.) Gosp. dr. Hinko Šuklje, bivši sekundarij v deželni bolnišnici v Ljubljani, se je kot praktični zdravnik naselil v Celju.

(Praški vlak preložen.) Vlak na narodopisno razstavo v Prago je preložen na dan 7. septembra ob 5:45 popoldne na mnogostranske želje rodoljubov, ki se sedaj ne bi mogli udeležiti izleta, pač pa se ga gotovo udeležé dne 7. septembra.

(Peronospora ali strupena rosa) se je začela letos prikazovati dne 11. avgusta in teden pozneje po naših gorah. Kjer niso škropili z modro galico, ondi so gorice skoro do cela suhe. Le kjer so dobro in redno škropili, se peronospora ne pozna.

(Konjska dirka) bode prih. nedeljo, dne 1. sept., pri Betnavi blizu Maribora. Oglasiti se je treba do prihodnje sobote večera.

(Pri podiranju dreves) je dne 23. avgusta ponesrečil Anton Preskar, posestnik iz Vidma. Posekano drevo ga je tako pritislilo k drugemu drevesu, da ga je ubilo.

(»Umno čebelarstvo«), spisal Jernej Černé, bivši učitelj na kmetijski šoli na Grmu. Ta lepa knjiga s podobami šteje 70 strani in se dobiva vezana v pisarnici c. kr. kmetijske družbe kranjske za 35 kr., po pošti pa za 40 kr.

(Žalosten konec grešnega znanja.) Železniški čuvaj Jedlička je v ponedeljek zvečer na javnih ulicah na Dunaju ustrelil 20letno Vojaček, ki je imela z njim znanje, zdaj pa ga je hotela zapustiti. Potem je še hotel Jedlička sebe ustreliti, pa se je samo smrtno ranil.

(Grozen umor na Dunaju.) Pri nekem čevljarjem mojstru delujoči pomočnik Prohaska je, ko ni bilo ne mojstra, ne otrok doma, napadel priletno mojstrov ženo, jo najprej ubil s kladivom in jej potem prerezal vrat. Pobral je nekaj rečij in bežal. Ljudje so pa ga ujeli in izročili redarjem.

(Velik požar.) Letovišče Poreče ob Vrbskem jezeru je bilo v petek v veliki nevarnosti. V prvem hotelu, pri Wahlisu, je nastal požar in vse poslopje uničil. Natakariju je zgorelo 4000 gld. denarja, kuharici pa vse imetje.

(Samomor v železniškem vagonu.) V straniškem prostoru vagona II. razred vlaka, ki vozi iz Budapešte v Zagreb, se je ustrelil na postaji Seveste graščak Arnold pl. Langenmantel iz Eggenberga pri Gradcu. Pri samomorilcu so se našla razna pisma in

450 gld. novcev. V pismu na načelnika zagrebške postaje ga prosi samomorilec, naj obdrži 9letnega sina, ki se je vozil z njim, tako dolgo, da pride ponj svak iz Gradca. Sin, ki nepretrgoma tarna po očetu, vzbuja splošno sočutje.

(Slovenska učiteljica v Carigradu.) Gospodična E. Razlag, učiteljica v Ljutomeru, je imenovana za učiteljico na avstrijski šoli v Carigradu.

(Ponarejene krone.) V poslednjem času so se pojavile v prometu ponarejene krone, ki so precej dobro izdelane. Spoznati jih je na mehki svinčeni tvarini, ki nima pravega cvenka in da nimajo na robu napisa »Viribus unitis«. Podoba krone na teh ponarejenih novcih, ki se dajo s škarjami lahko prerezati, je nekoliko zveržena.

(Nesreče v gorah.) Ni ga dne, da bi časniki ne poročali o ponesrečenih hribolazcih. Na Montblanku je zdaj ponesrečil praški odvetnik dr. Schnürdreher in z njim oba voditelja, na Eisjochlnu na Tirolskem pa je neki berlinski dijak Pavel Move padel in s seboj potegnil v brezno tudi vodnika. V nekaterih tednih je že ponesrečilo kakih dvajset hribolazcev.

(Bogata beračica.) V Melniku na Češkem je umrla nedavno revna žena, ki je prebivala v siromašni sobici in ležala na stelji, razprostrti po golih tleh. Po najdeni oporoki pa se je pokazalo, da je ostavila premoženja 80.000 gld. Svojima bratoma je volila samo po 15 gld., vse ostalo premoženje pa je določila za ustanovitev evangeliške cerkve v Melniku.

(Duhovniške spremembe.) Župnijo M. B. v Črešnjicah je dobil č. g. Franc Ogrizek, kaplan pri Sv. Petru pod Sv. gorami.

(Priporočba.) Zavarovanja vseh vrst pri »Unio Catolica«, Gradec, Radecki-jeva cesta št. 1. Zastopniki na deželi se želijo.

Loterijne številke.

Gradec 24. avgusta 1895: 57, 51, 87, 73, 37
Dunaj „ „ 85, 30, 16, 1, 7

Fulard-svila 60 kr.

do 3 gld. 35 kr. meter — japonska, kitajska itd. v najnovejših oblicih in barvah, kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 35 kr. do 14 gld. 65 kr. — gladka, rižasta, karirana, pisana, danast itd. (blizo 240 razl. baž in 2000 razl. barv, obrazcev itd.) Poštne in carine prosto na dom. Vzorci obratno. Pošta v Švicu se plača po dvoje.

Tovarne za svilo G. Henneberg (c. in kr. dvor. lif.) Zürich.

Naznanilo.

Vsled potresa izprodam v vsaki množini nad 800 hektolitrov jamčeno

pristnega vina.

Istrijsko rumeno ali rudeče po 16 gld., močnejše po 18 gld., izvrstno Dolenjsko, rumeno ali rudečkasto 19 gld., močnejše 21 gld., staro 23 gld., 100 litrov, na Ljubljanski kolodvor stavljeno. Vzorci na željo.

Kranjska vinarna v Ljubljani,
Slonove ulice št. 52. 3-5

Bake!

popolnoma žive, vsak dan na novo naložljene razpošilja pod jamstvom en jerbašček s pozetjem poštne in colnine prosto

40 kom. velikane I. vrste gld. 5:40
60 „ velikanov „ 4:30
100 „ za juho „ 3:40

B. HALLER,
Stanislav štev. 16 v Galiciji. 10-10

Naznanilo.

Lepo posestvo v Virštajnu: hiša, kleti, hlevi, njive, travniki, in obilo sadunosnega drevja, v celem 18 oralov, dá se v najem ali pa se tudi proda po lahkah pogojih in po prilični ceni. Kdor želi kupiti, ali v najem vzeti, naj se oglasi pismeno pod sledečim naslovom:

„An Vertrauen Nr. 350“ v Wieršteinu,
pošta Wind.-Landsberg. 2-3

Na prodaj

je posestvo, katero meri čez 8 oralov, na lepem prostoru, z lepim sadunosnikom, travnikom, njivami in lepim hrastovim gozdom. Hiša je zidana, v dobrem stanu, še celo nova z opeko pokrita, pripravna je za kakega si bodi rokodelca ali pa za pokojnika, ker stoji pri cesti na lepem prostoru 4 minute od župnijske cerkve v Kostivnici, blizu Rogaške Slatine. Pogoji so lahki.

Več pové gospod Adelstein v Slov. Bi-
strici. 3-4

Želim v najem vzeti prodajalnico.
A. M. L. poste restante Slov.
Bistrica. 1-4

Hmeljarjem

priporočujemo svojo komisijonalno obrt pri prodaji hmelja ter zagotovimo pošteno in hitro izvršitev.

Na vsako blagovoljno prašanje odgovarjamo prav radi.

Hugo Eckert & dr.,
komisijonalna obrt za hmelj
v Žatcu (Saaz) na Češk.

Učenec

slovenskega in na jezika zmože na sprejme v štacuno z mešanico na-
Alojziju Vrščicu, trgovcu v A. prosta

notranjih petjem.

Izborna postojni zgubil

katero je prav mastno in sem kot rase, se prodaja prav po cijeta za zini in vsakem času pri stani se

Jož. Švajger v I

Javna zahvala.

Za častitke pismene, doposlane od mnogih strani, zahvaljujem se pristrčno, želeč dotičnim p. n. gospodom isto, kar oni želijo meni.

Jarnej Ciringer,
župnik in zlatomašnik.

Dva dijaka

sprejme c. kr. učitelj na stanovanje. Za dobro tečno hrano in za nadzorovanje pri učenju se bo vestno skrbelo. Več se zve pri uprav. „Slov. Gosp.“ 1-3

Na znanje!

Odvetniško pisarno sem otvoril v Ptuj, Ungarthorgasse št. 3. v hiši gosp. J. Kranjc, kar si usojam slavnemu p. n. občinstvu naznaniti.

Ptuj, dne 27. avgusta 1895!

Dr. Anton Brumen,
odvetnik.

1-3

Najboljše molitvenike

v slovenskem in nemškem jeziku, različno vezane, svilnat papir v 80 barvah, bliščeč papir eno- in dvobarven, zlat papir gladek in stiskan, cvetlični listi in drugi deli umetnih cvetlic, manchete za cvetlice in papir s čipkami priporoča na izbiro po nizki ceni 20-37

Andrej Platzer,
(prej Edo. Ferline)
gosp. ulice št. 3,
v Mariboru.

Razglas.

Okrajni most čez Dravinjo poleg grajščine Hamer zadej Majšpergom na Rogački okrajni cesti I. vrste bo vsled popravila od 9. do 14. septembra t. l. po dnevi in po noči za pešce in voze zaprt.

Okrajni odbor na Ptuj, dne 26. avgusta 1895.

1-2

Načelnik: **Zelenik.**

Ign. Hladnikovi

cerkveni napevi za mešan zbor:

15. Obhajilnih pesmi op. 14. (četrti natis) 50 kr., 20. Marijinih op. 15. (tretji natis) 60 kr., Pet Tantumergo in pet mašnih pesem op. 17. (drugi natis) 40 kr., Čvetero Božičnih za šolo, zbor in org. (drugi natis) 40 kr. Alleluja! 4 Velikonočni napevi, Regina coeli in Te Deum laudamus 60 kr.

(Prvi štiri zvezki skupaj gld. 1'50, vseh pet pa gld. 1'80). Dobé se pri skladatelju v Novomestu. (Dolenjsko.) 1-3

Učenec

iz boljše hiše se takoj sprejme v moji trgovini specerijskega in železnega blaga in poljskih pridelkov.

Ig. Rabenstein
v Ljutomeru. 1-2

Uradne in trgovske

KUVERTE

s firmo priporoča
tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Štajarska deželna

Rogaška slatina,

priporočena od najimenitnejših zdravnikov.

Tempelj-izvirek najboljša svežilna pijača, posebno pri nalezljivih boleznih.

Styria-izvirek dobro zdravilo proti boleznim prebavnih organov.

Dobiva se pri deželnem slatinarstvu v Rogatcu-Slatini in pri dež. zalogi v Gradcu, Schmiedgasse. 10-10

Kot nadomestilo za bobovo kavo se priporoča po-
sodravnikih ženskam, otrokom in bolnikom:

Najokusnejša, edino zdrava in ob enem
najcenejša primes k bobovi kavi je:

KATHREINER-KNEIPPOVA SLADNA KAVA.

Najčistejši prirodni plod v celih zrnih, ki se ne dajo ponarejati.

Se dobi povsod: 1/2 Kile za 25 kr.

Pozor: zahtevajte in jemljite le tiskane zavoje s imenom „Kathreiner“.

GAJSTNI DIPLOM 1891-1894 8 ZLATIH KOLAJN